

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **R. Š.**, bytom I. K. zastúpeného advokátom JUDr. D. D., Advokátska kancelária v P. B., proti žalovanému: **K.S.Ú. T.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. januára 2007, č. s. KSÚ-2007-256/112-1 Br, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 22/2007-26 zo dňa 4. júla 2007 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 22/2007-26 zo dňa 4. júla 2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Obce K. P. č. j.:482/2006-002-TSI-A/10 zo dňa 10.10. 2006 a odvolanie žalobcu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a jeho vydaním nedošlo k ukráteniu na právach žalobcu. Podľa názoru krajského súdu žalovaný ako odvolací správny orgán sa v rozhodnutí dôsledne vysporiadal so všetkými námietkami odvolateľa – žalobcu. Konštatoval,

že správny orgán prvého stupňa a následne žalovaný správne postupovali, keď neprihliadli na jeho námietku, týkajúcu sa prerušenia stavebného konania vzhľadom na jeho uplatnenú námietku podľa § 137 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len Stavebný zákon) z dôvodu, že sa podľa § 134 Občianskeho zákonníka (OZ) domáhal na súde určenia vlastníctva k časti pozemku, ktorý je dotknutý stavbou. Poukázal na to, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca ako vlastník susedného pozemku bol účastníkom územného konania o umiestnení stavby „Budova skladu“, z ktorých dôvodov mu stavebný úrad Obec K. P. doručil územné rozhodnutie zo dňa 30.5.2005 č. j.: 66/2005-TSI-A/10, z ktorého vyplýva, že zo strany účastníkov tohto konania neboli vznesené žiadne pripomienky, rozhodnutie bolo účastníkom konania ako aj žalobcovi doručené a účastníci proti nemu nepodali odvolanie; územné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.6.2005. Neprihliadol na ďalšie námietky žalobcu, ktoré vzniesol proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa v žalobe, týkajúce sa prístupu k stavbe, porušenia vlastníckych práv imisiami vzniknutými stavbou a tienenia jeho pozemku povolenou stavbou, pretože ich neuplatnil v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Podľa názoru krajského súdu žalobca v žalobe nevzniesol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa v konaní o dodatočnom povolení stavby. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že v danej veci nebolo možné prihliadnuť na námietky žalobcu, ktoré mohol uplatniť v územnom konaní, keďže žalobca tieto námietky v územnom konaní neuplatnil, ide o prekážku, pre ktorú nie je možné na ne prihliadnuť v konaní o dodatočnom povolení stavby. Rozhodnutie žalovaného považoval za vecne a právne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. Súčasne poukázal na to, že o žiadosti žalobcu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného rozhodol na pojednávaní dňa 4.7.2007 tak, že návrhu nevyhovel (§ 250c ods. 1 O.s.p.).

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p., žalobcovi pre neúspech v konaní nepriznal právo na ich náhradu.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok zrušil podľa § 221ods. 1, písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na tú skutočnosť, že v obytnej zóne stavebník nerešpektuje zaužívaný stav – oporný múr a najmä prístup k jeho rodinnému domu, ako aj, že uvedená priemyselná stavba v obytnej zóne bude rušiť vlastníkov bezprostredne s ňou susediacich. Namietal, že odvolací správny orgán nerešpektoval § 137 Stavebného zákona a nevyčkal na rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne, kde sa rieši spor o vlastníctvo a v prípade úspechu jeho žaloby, priemyselná stavba bude osadená cca 50cm od hranice jeho pozemku a tým nebude zabezpečený riadny prístup k tejto stavbe, čím budú porušené jeho susedské práva, ktoré vstanú z imisií a tienenia uvedenej stavby na jeho pozemok. Uviedol, že predmetná stavba je umiestnená medzi rodinnými domami, zasahuje do ich práva, narušeného bývania a užívania rodinného domu. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že základom stavebného konania bolo územné rozhodnutie o umiestnení stavby, proti ktorému nepodal námietky, a preto rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, ako aj že neuviedol žiadne relevantné dôvody preukazujúce nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Žiadal,

aby odvolací súd prihliadol na jeho námietky s tým, že je to stavba slúžiaca na podnikanie v obytnej zóne obce, a preto k tejto stavbe sa mali vyjadriť aj susedia, ktorí mu tvrdia, že nesúhlasia s umiestnením tejto stavby, a taktiež by tu malo byť rozhodujúce stanovisko štátnej hygienickej správy, ako aj aspekty zákona o odpadoch, pretože prevádzka bude spôsobovať imisie, t.j. prach a znečisťovanie prostredia priemyselnou výrobou.

Žalovaný navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Nesúhlasil s dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 88a ods. 1, 4, 7 stavebného zákona **ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi.** Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 stavebného zákona **v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehotu na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí: predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred**

začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby, oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia, vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135, spodrobnenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby, oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1, písm. d)], úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (Zákon č. 71/1967 Zb. Správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 Správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich právne závery boli správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Z administratívneho správneho spisu vyplýva, že Obec K. P. rozhodnutím zo dňa 10.10.2006 č. j. 482/2006-002-TSI-A/10 ako príslušný stavebný úrad dodatočne povolil stavbu „Budova Skladu“ umiestnenú na pozemkoch parc. č. x. a časti parciel č. y., z., w. a q. kat. úz. M. K. P. a stanovil podmienky pre jej dokončenie primerane podľa § 66 Stavebného zákona v spojení s § 88a ods. 7.

Proti uvedenému rozhodnutiu stavebného úradu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že správny orgán prvého stupňa postupoval v rozpore s § 137 Stavebného zákona, keď konanie o dodatočnom povolení stavby neprerušil a nevyčkal do skončenia súdneho konania, v ktorom si uplatnil občianskoprávnu námietku vo veci vlastníctva k pozemkom parc. č. x., q. ,z.

Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zo dňa 9.1.2007 č. KSÚ-2007-256/112-1 Br podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný po preskúmaní rozhodnutia stavebného úradu dospel k záveru, že dodatočné povolenie stavby je v súlade s územným rozhodnutím vydaným prvostupňovým orgánom dňa 30.5.2005 pod č. j. 66/2005-TSI-A/10 právoplatným dňa 20.6.2005. Na odvoláciu námietku žalobcu neprihliadol, konštatujúc, že v spise prvostupňového orgánu neboli doložené nové dôkazy a skutočnosti, na základe ktorých by zmenil právny názor k tejto námietke.

Žalobca žalobou podanou na krajskom súde proti žalovanému žiadal rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Tvrdil, že týmto rozhodnutím boli porušené jeho práva, pretože žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v rozpore s § 137 Stavebného zákona, pokiaľ stavebné konanie o dodatočné povolenie predmetnej stavby neprerušili do skončenia súdneho sporu, v ktorom si uplatnil námietku vo veci vlastníctva k uvedeným pozemkom, s tým, že v prípade úspechu jeho žaloby priemyselná stavba bude osadená cca 50 cm od hranice jeho pozemku, čím nebude zabezpečený riadny prístup k tejto stavbe a tým budú porušené jeho susedské práva, ktoré vystanú z imisií, tienenia uvedenej stavby na jeho pozemok.

Medzi účastníkmi ostala predovšetkým sporná otázka týkajúca sa výkladu ustanovenia § 137 Stavebného zákona.

Podľa § 137 ods. 1, 2, 3, 4 Stavebného zákona stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

V konaní, pri ktorom stavebný úrad nariaďuje vo verejnom záujme opatrenia podľa tohto zákona, a ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, urobí si sám úsudok o námietke, pri ktorej nedošlo k dohode, a vo veci rozhodne.

Otázky, týkajúce sa zásahu budúcej stavby do vlastníckych práv fyzických alebo právnických osôb k pozemkom alebo stavbám, bezprostredne susediacich s touto stavbou sú predmetom konania o umiestnenie stavby §§ 32 a nasl. Stavebného zákona.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že stavebný úrad – Obec K. P. územným rozhodnutím zo dňa 30.5.2005 pod č.j. 66/2005-TSI-A/10, právoplatným dňa 20.6.2005, rozhodol o umiestnení predmetnej stavby. V územnom konaní o umiestnenie stavby stavebný úrad konal okrem s ďalšími účastníkmi aj so žalobcom, ktorý napriek výzvam stavebného úradu v tomto konaní nepredložil žiadne námietky, rozhodnutie o umiestnení stavby mu bolo doručené dňa 3.6.2005, odvolanie proti nemu nepodal.

Z uvedených dôvodov správne orgány oboch stupňov správne postupovali, keď na námietku navrhovateľa (uplatnenie občianskoprávnej námietky na súde, týkajúcej sa spoločnej hranice) v tomto štádiu stavebného konania neprihliadli, pretože z vlastníckych listín predložených stavebníkom platných v čase rozhodnutia, vlastníctvo stavebníka k pozemkom, na ktorých sa predmetná stavba realizovala, vyplývalo. Pokiaľ žalobca ako vlastník susednej nehnuteľnosti vzniesol námietku spornej hranice jeho pozemku s pozemkom stavebníka, stavebný úrad ho správne poučil o možnosti uplatnenia občianskoprávnej námietky na príslušnom súde. Nebol však dôvod podľa § 137 ods. 3 Stavebného zákona na prerušenie konania o dodatočnom povolení predmetnej stavby.

Záver súd prvého stupňa, že rozhodnutie žalovaného bolo v súlade so Stavebným zákonom, keď na občianskoprávnu námietku žalobcu v tomto štádiu stavebného konania neprihliadol, bol preto správny.

Súd prvého stupňa správne postupoval aj pokiaľ neprihliadol na ďalšie námietky, ktoré žalobca vzniesol v žalobe, pretože z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca tieto námietky neuplatnil v správnom konaní stavebného úradu a ani v odvolacom konaní žalovaného.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Správnom súdnictve súdy podľa ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sú pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov viazané skutkovým stavom, ktorý preukázateľne existoval v čase vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Pokiaľ súdy aj vykonávajú dôkazy, sú oprávnené vykonať len také dôkazy, ktoré sú nevyhnutné na preskúmanie tohto rozhodnutia.

Zo skutkového stavu v danej veci nesporne vyplýva, že žalobca námietky vznesené v žalobe, týkajúce sa porušenia jeho susedských práv, ktoré vystanú z imisií a tienenia predmetnej stavby na jeho pozemok, v priebehu správneho orgánu prvého

stupňa a ani v odvolacom konaní žalovaného neuplatnil, majúce za následok nemožnosť ich preskúmania súdom.

Z tých istých dôvodov odvolací súd nemohol prihliadnuť na ďalšie dôvody, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa a ktorými namieta nezákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie stavebného úradu Obce K. P. a odvolanie zamietol, je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 219 potvrdil.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s § 246c a s § 250k ods. 1, žalobcovi náhradu trov tohoto konania nepriznal pre jeho neúspech v tomto konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 6. mája 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová